



ANTAGNA TEXTER

P8_TA(2018)0186

Genomförandet av fördragsbestämmelserna avseende nationella parlament

Europaparlamentets resolution av den 19 april 2018 om genomförandet av bestämmelserna i fördraget avseende nationella parlament (2016/2149(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artikel 5 om tilldelning av befogenheter och subsidiaritet, artikel 10.1 om representativ demokrati, artikel 10.2 om representation av unionsmedborgarna, artikel 10.3 om unionsmedborgarnas rätt att delta i unionens demokratiska liv, artikel 11 om deltagandedemokrati, artikel 12 om de nationella parlamentens roll, artikel 48.3 om det ordinarie ändringsförfarandet och artikel 48.7 (övergångsklausulen),
- med beaktande av protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, och av protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna,
- med beaktande av artikel 15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artiklarna 41 och 42 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sina resolutioner av den 12 juni 1997 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten¹, av den 7 februari 2002 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten inom ramen för den europeiska integrationen², av den 7 maj 2009 om utvecklingen av förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten enligt Lissabonfördraget³ och av den 16 april 2014 om förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten⁴,
- med beaktande av sina resolutioner av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential⁵, om budgetkapacitet för euroområdet⁶ och om möjliga utvecklingar och justeringar av den

¹ EGT C 200, 30.6.1997, s. 153.

² EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 322.

³ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 94.

⁴ EUT C 443, 22.12.2017, s. 40.

⁵ Antagna texter, P8_TA(2017)0049.

⁶ Antagna texter, P8_TA(2017)0050.

nuvarande institutionella strukturen för Europeiska unionen¹,

- med beaktande av kommissionens årsrapporter om förbindelserna mellan Europeiska kommissionen och de nationella parlamenten, särskilt rapporten för 2014 av den 2 juli 2015 (COM(2015)0316) och rapporten för 2015 av den 15 juli 2016 (COM(2016)0471) samt av kommissionens årsrapporter om subsidiaritet och proportionalitet, särskilt rapporten för 2015 av den 15 juli 2016 (COM(2016)0469) och rapporten för 2016 av den 30 juni 2017 (COM(2017)0600),
- med beaktande av de årliga rapporterna från Europaparlamentets direktorat för förbindelser med de nationella parlamenten, särskilt 2016 års halvtidsrapport om förbindelserna mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten,
- med beaktande av sin resolution av den 26 oktober 2017 om kontroll av unionsrättens tillämpning 2015²,
- med beaktande av kommissionens vitbok om Europas framtid av den 1 mars 2017 och det tal om tillståndet i unionen som kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker höll den 13 september 2017, där en färdplan presenterades,
- med beaktande av förklaringen om ökad europeisk integration: ”Greater European Integration: The Way Forward”, av talmännen i den italienska deputeradekammaren, den franska nationalförsamlingen, den tyska förbundsdagen och Luxemburgs deputeradekammare, som undertecknades den 14 september 2015 och för närvarande stöds av flera nationella parlament i EU,
- med beaktande av de slutsatser som konferensen för talmän i EU-ländernas parlament har antagit sedan Lissabonfördragets ikraftträdande, särskilt vid mötena i Luxemburg 2016 och i Bratislava 2017,
- med beaktande av bidragen till och slutsatserna från mötena i konferensen mellan de parlamentariska organen för EU-frågor vid Europeiska unionens parlament (Cosac) sedan Lissabonfördragets ikraftträdande, särskilt mötena i Valletta och i Tallinn 2017, och av Cosacs halvårsrapporter,
- med beaktande av artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, som fastställer att interparlamentariska konferenser ska hållas i syfte att diskutera budgetpolitiska och andra frågor som omfattas av fördraget,
- med beaktande av resolutionen från Tjeckiens senat (*Senát*) av den 30 november 2016 (26:e resolutionen den 11:e perioden), av resolutionen från Italiens senat (*Senato della Repubblica*) av den 19 oktober 2016 (Dok. XVIII nr 164) och av bidragen från dess utskott för EU-politik av den 2 maj 2017 (prot. 573) samt av bidragen från utskottet för EU-frågor i Frankrikes nationalförsamling (*Assemblée Nationale*) av den 31 maj 2017 (ref. 2017/058) och från utskottet för EU-frågor i Nederländernas representanthus (*Tweede Kamer der Staten-Generaal*) av den 22 december 2017 (skrivelse A(2018)1067),

¹ Antagna texter, P8_TA(2017)0048.

² Antagna texter, P8_TA(2017)0421.

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen och artikel 1.1 e och bilaga 3 i talmanskonferensens beslut av den 12 december 2002 om förfarandet för beviljande av tillstånd att utarbeta initiativbetänkanden,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor (A8-0127/2018), och av följande skäl:
 - A. De nationella parlamenten bidrar aktivt till att Europeiska unionen konstitutionellt sett kan fungera väl (artikel 12 i EU-fördraget), och spelar därigenom en viktig roll för unionens demokratiska legitimitet och dess fulla förverkligande.
 - B. Det parlamentariska ansvarsutkrävandet av de nationella regeringarna inom ramen för EU-frågor, som bygger på varje nations enskilda praxis, är hörnstenen i de nationella parlamentens roll i EU:s nuvarande fördrag.
 - C. För att förstärka egenansvaret bör de nationella parlamenten granska de nationella regeringarna, på samma sätt som Europaparlamentet granskar EU:s verkställande organ. Vilket inflytande de nationella parlamenten har över de nationella regeringarna varierar dock kraftigt mellan medlemsstaterna.
 - D. De nationella parlamenten klagar ofta på sin begränsade medverkan i EU-frågor och önskar delta i högre utsträckning i arbetet med utvecklingen av den europeiska integrationsprocessen.
 - E. Bristande insyn i EU:s lagstiftnings- och beslutsprocesser riskerar att undergräva de nationella parlamentens befogenheter enligt fördrag och relevanta protokoll, men även deras roll som det organ som ska kontrollera regeringen.
 - F. De nationella parlamentens mångfald är mycket gynnsam för unionen, eftersom en avstämning av olika politiska ställningstaganden i medlemsstaterna kan stärka och bredda debatten över sektorsgränserna på EU-nivå.
 - G. Parlamentariska minoriteters underrepresentation i EU-frågor bör motverkas, samtidigt som man fullt ut respekterar majoriteterna i varje nationellt parlament och följer principen om proportionell representation.
 - H. De nationella parlamenten spelar en roll i varje översyn av de europeiska fördragen, och de har nyligen uppmanats att delta i en rad demokratiska EU-forum.
 - I. En europeisk offentlig sfär skulle kunna främjas av en rad forum om Europas framtid, som skulle organiseras av de nationella parlamenten och Europaparlamentet som naturliga företrädare för folket i Europa. Sådana forum skulle kunna stödjas av en gemensam ”europeisk vecka” där ledamöter av nationella parlament samtidigt skulle diskutera EU-frågor med kommissionsledamöter och ledamöter av Europaparlamentet.
 - J. Som framgår av den senaste tidens valtrender har den ekonomiska, finansiella och sociala krisen lett till ökad misstro och besvikelse bland unionsmedborgarna i fråga om dagens demokratiska representationsmodell, både på EU-nivå och på nationell nivå.
 - K. Genomförandet av de nationella parlamentens rätt att granska efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen, på grundval av det så kallade systemet för tidig varning, har delvis förbättrat förbindelserna mellan EU-institutionerna och de nationella

parlamenten.

- L. De nationella parlamenten är ibland kritiska mot systemet för tidig varning, eftersom de menar att dess bestämmelser inte är lätta att omsätta i praktiken och att det saknas ett brett tillämpningsområde.
- M. Framsteg har gjorts vad gäller användningen av systemet för tidig varning, vilket visas av de senaste uppgifterna om det totala antalet yttranden från de nationella parlamenten inom ramen för den politiska dialogen. Den begränsade användningen av förfarandet med gult kort och ineffektiviteten i förfarandet med orange kort visar att det fortfarande finns utrymme för förbättringar och att en bättre samordning mellan de nationella parlamenten är möjlig i detta avseende.
- N. Den tidsfrist på åtta veckor som fastställs i artikel 4 i protokoll nr 1 har visat sig vara otillräcklig för att efterlevnaden av subsidiaritetsprincipen ska kunna övervakas i rätt tid.
- O. Systemet för tidig varning kan kompletteras av det system som för närvarande gör det möjligt för de nationella parlamenten att lägga fram konstruktiva förslag som övervägs av kommissionen, med vederbörlig hänsyn till dess initiativrätt.
- P. Flera nationella parlament har uttryckt intresse för ett instrument för att förbättra den politiska dialogen, vilket skulle ge dem möjlighet att lägga fram konstruktiva förslag för kommissionens övervägande, med vederbörlig hänsyn till kommissionens initiativrätt.
- Q. De nationella parlamenten kan i alla skeden avge yttranden inom ramen för den politiska dialogen, ge sina regeringar i uppdrag att via rådet begära utarbetande av lagstiftningsförslag eller helt enkelt uppmana Europaparlamentet att lägga fram förslag för kommissionen i enlighet med artikel 225 i EUF-fördraget.
- R. Införandet av ett förfarande med ”rött kort” är inte tänkbart i detta skede av den europeiska integrationsprocessen.
- S. Den omfattande uppsättning informationsrättigheter som ges genom Lissabonfördraget skulle kunna utökas om de nationella parlamenten gavs mer resurser och tid för att hantera de handlingar som EU:s institutioner översänder till dem.
- T. Iplex, en plattform för kontinuerligt utbyte av information mellan nationella parlament och mellan de nationella parlamenten och EU-institutionerna, bör utvecklas ytterligare i enlighet med den digitala strategin, i vilken Europaparlamentet spelar en viktig stödjande roll.
- U. Det interinstitutionella samarbetet har förbättrats efter ikraftträdandet av Lissabonfördraget och det så kallade Barroso-initiativet – den politiska dialog som kommissionen inledde i september 2006 där de nationella parlamenten ges möjlighet att lämna synpunkter, ge positiv återkoppling eller komma med kritik mot kommissionens förslag.
- V. De nationella parlamenten klagat ibland på sina förbindelser med Europeiska unionen och hävdar att de är alltför snåriga.
- W. De nationella parlamenten har relevanta befogenheter på områdena frihet, säkerhet och

rättvisa i enlighet med artiklarna 70, 85 och 88 i EUF-fördraget och bör därför spela en viktig roll i framtiden för EU:s säkerhets- och försvarspolitik.

- X. Det bör finnas bättre nationell och europeisk parlamentarisk kontroll över finanspolitik och ekonomisk politik, över fattade beslut och över förvaltningsfrågor på EU-nivå.
- Y. EU-domstolens beslut av den 16 maj 2017 om den blandade karaktären i handelsavtalet mellan EU och Singapore har ändrat förutsättningarna för hur de nationella parlamenten kommer att involveras i handelsavtal i framtiden.
- Z. Bättre samverkan och ett förbättrat utbyte av information mellan dem som är ledamöter av Europaparlamentet respektive av andra parlament, och även mellan de nationella parlamentens tjänstemän, skulle kunna bidra till att förbättra kontrollen av EU-frågorna på nationell nivå och därmed främja en verkligt europeisk parlamentarisk och politisk kultur.

Att granska regeringsaktiviteten i EU-frågor

1. Europaparlamentet anser att genomförandet av de nationella parlamentens rättigheter och skyldigheter enligt Lissabonfördraget har stärkt de nationella parlamentens roll inom EU:s konstitutionella ramar, och därigenom skapat ökad pluralism, demokratisk legitimitet och en bättre fungerande union.
2. Europaparlamentet är medvetet om att de nationella regeringarna är demokratiskt ansvariga inför de nationella parlamenten i enlighet med artikel 10.2 i EU-fördraget och i överensstämmelse med respektive nationella konstitutionella system. Parlamentet anser att denna ansvarsskyldighet är hörnstenen i de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen. Parlamentet uppmuntrar de nationella parlamenten att fullt ut utöva sina EU-funktioner för att ha direkt inflytande på och kunna övervaka innehållet i EU-politiken, i synnerhet genom att utöva kontroll över sina nationella regeringar när de agerar i Europeiska rådet och rådet.
3. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de nationella parlamenten ges tillräckligt med tid, kapacitet och den informationstillgång som behövs för att de ska kunna fullgöra sin konstitutionella uppgift att granska och därmed legitimerade de nationella regeringarnas verksamhet när dessa regeringar agerar på europeisk nivå, vare sig det är i rådet eller i Europeiska rådet. Parlamentet erkänner att denna EU-funktion bör ske i fullständig överensstämmelse med medlemsstaternas konstitutionella traditioner. För att bevara och förstärka denna roll bör det befintliga utbytet av bästa praxis och samverkan mellan de nationella parlamenten stärkas och främjas.
4. Europaparlamentet anser att insyn i EU-institutionernas arbetsätt och beslutsprocesser är en förutsättning för att de nationella parlamenten på ett verkningsfullt sätt ska kunna fullgöra den institutionella uppgift de tilldelas i fördragen. Parlamentet uppmanar dessutom de nationella parlamenten att till fullo använda sina respektive befogenheter för att utöva kontroll över regeringarnas agerande på EU-nivå, bland annat genom att anpassa sin interna organisation, sina tidsplaner och sin arbetsordning, så att uppgiften blir möjlig. Parlamentet föreslår också ett utbyte av bästa praxis mellan nationella parlament, regelbundna diskussioner mellan respektive ministrar och specialiserade utskott i de nationella parlamenten före och efter rådets och Europeiska rådets möten samt regelbundna möten mellan de nationella parlamentens ledamöter,

kommissionsledamöter och ledamöter av Europaparlamentet.

5. Europaparlamentet anser att man bör vara noga med att förhindra varje form av nationell överreglering från medlemsstaternas sida i samband med EU-lagstiftning, och att de nationella parlamenten har en nyckelroll att spela i detta avseende. Parlamentet påminner dock samtidigt om att detta inte påverkar medlemsstaternas rätt att tillämpa klausuler om bevarande av skyddsnivån, och att till exempel anta strängare social- och miljöpolitiska normer på nationell nivå.
6. Europaparlamentet uppmuntrar till ökad dialog och politisk dialog med de nationella parlamenten och erkänner att det parlamentariska deltagandet verkligen behöver förstärkas, men påminner samtidigt om att beslut måste fattas i överensstämmelse med de konstitutionella befogenheterna och med hänsyn till den tydliga avgränsningen mellan de nationella och de europeiska organens respektive beslutsbefogenheter.
7. Europaparlamentet hävdar att det och de nationella parlamenten bör vara mer delaktiga i den europeiska planeringsterminen, och rekommenderar att budgetkalendrarna på nationell och europeisk nivå samordnas bättre genom hela processen, så att en mer effektiv användning av detta instrument uppmuntras. Parlamentet påminner dessutom om att den europeiska planeringsterminens anpassning efter de nationella parlamentens dagordningar kan bidra ytterligare till samordning av den ekonomiska politiken, men understryker samtidigt att denna anpassning inte får bortse från varje parlaments självbestämmande och specifika arbetsordning.
8. Europaparlamentet föreslår att det införs en nationell period för budgetdialog, under vilken de nationella parlamenten kan överlägga och bidra till den europeiska planeringsterminen genom att ge sina regeringar handlingsmandat i förbindelserna med kommissionen och rådet.
9. Europaparlamentet understryker att man vid det senaste plenarsammanträdet för konferensen mellan de parlamentariska organen för EU-frågor vid Europeiska unionens parlament (Cosac), som hölls i Tallinn, konstaterade att de flesta nationella parlament debatterar EU-frågor i plenum, antingen regelbundet eller på ad hoc-basis, och att fler plenardebatter om EU-frågor ökar unionens synlighet och ger människor möjlighet att lära sig mer om EU-agendan och de politiska partiernas ståndpunkter i de olika frågorna.

Att skapa en europeisk offentlig sfär

10. Europaparlamentet noterar att en avstämning av de olika politiska ställningstagandena i medlemsstaterna skulle kunna stärka och bredda debatten över sektorsgränserna på EU-nivå. Parlamentet rekommenderar därför att de nationella parlamentens delegationer vid EU-institutionerna återspeglar den politiska mångfalden. Parlamentet betonar hur viktig principen om proportionell representation av ledamöter från olika politiska partier är i detta avseende.
11. Europaparlamentet noterar att de parlamentariska majoriteternas bindande vilja kan uttryckas i de yttranden som de nationella parlamenten avger, inom eller utanför ramen för systemet för tidig varning. Parlamentet stödjer dock tanken att nationella parlamentariska minoriteter bör kunna ges möjlighet att uttrycka avvikande åsikter, vilka sedan kan införlivas i bilagor till dessa yttranden. Dessa yttranden bör avges i full

överensstämmelse med proportionalitetsprincipen och i enlighet med varje parlaments arbetsordning.

12. Europaparlamentet noterar med intresse att man den senaste tiden uppmanat till en rad demokratiska konvent runt om i Europa. Parlamentet anser i detta avseende att inrättande av en årlig europeisk vecka skulle göra det möjligt för Europaparlamentets och kommissionens ledamöter, särskilt vice talmän med gruppsvar, att komma till alla nationella parlament för att diskutera och förklara den europeiska agendan tillsammans med dessa parlaments ledamöter och företrädare för det civila samhället. Parlamentet föreslår en översyn av sin arbetsordning så att initiativet kan stödjas, och uppmuntrar de nationella parlamenten att göra detsamma. Parlamentet anser vidare att möten mellan nationella och europeiska politiska grupper inom ramen för EU:s interparlamentariska samarbete skulle kunna ge mervärde i form av en autentisk europeisk politisk debatt.

Att stödja en reform av systemet för tidig varning

13. Europaparlamentet understryker att systemet för tidig varning sällan har utnyttjats sedan Lissabonfördraget trädde i kraft, och anser att det skulle kunna förändras inom nuvarande konstitutionella ramverk.
14. Europaparlamentet konstaterar att exempel som att förfarandet med gult kort sattes igång mot kommissionens förslag om en översyn av direktivet om utstationering av arbetstagare 2016 visar att systemet för tidig varning är operativt. Parlamentet understryker att den begränsade användningen av förfarandet med gult kort skulle kunna indikera att subsidiaritetsprincipen på det hela taget respekteras inom EU. Parlamentet anser därför att de förfarandemässiga bristerna i systemet för tidig varning inte bör ses som ett slutgiltigt bevis för underlåtenhet att respektera subsidiaritetsprincipen. Parlamentet påminner dessutom om att de nationella parlamenten kan ingripa och behandla frågan om huruvida subsidiaritetsprincipen respekteras redan innan kommissionen lägger fram ett lagstiftningsförslag i form av grön- och vitböcker eller före den årliga presentationen av kommissionens arbetsprogram.
15. Europaparlamentet påminner om att kommissionen i samband med varje nytt lagstiftningsinitiativ är skyldig att undersöka om EU har rätt att vidta åtgärder och huruvida åtgärderna är motiverade. Parlamentet understryker dessutom att tidigare erfarenheter visat att det ibland är svårt och problematiskt att dra en linje mellan den politiska dimensionen av subsidiaritetsprincipen och den rättsliga dimensionen av proportionalitetsprincipen. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att i sina svar på motiverade yttranden som avgetts inom eller utanför ramen för systemet för tidig varning även ta upp proportionaliteten, och, i förekommande fall, bemöta varje form av invändningar gällande föreslagna politiska alternativ, utöver sin tolkning av subsidiaritetsprincipen.
16. Europaparlamentet är medvetet om att nationella parlament begärt en förlängning av den period på åtta veckor som de har på sig för att lämna ett motiverat yttrande i enlighet med artikel 3 i protokoll nr 1. Parlamentet understryker dock att en sådan förlängning inte medges i nuvarande fördragsramar. Parlamentet anser därför att kommissionen bör införa en teknisk anmälningsperiod inom systemet för tidig varning, för att ge ytterligare tid mellan det datum då ett förslag till lagstiftningsakt tekniskt tas emot av de nationella parlamenten och det datum då tidsfristen på åtta veckor börjar

löpa. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att andra praktiska arrangemang för att få subsidiaritetskontrollen att fungera infördes av kommissionen 2009.

17. Europaparlamentet noterar den begäran som gjorts av vissa nationella parlament om förlängning av den period på åtta veckor under vilken de kan lämna ett motiverat yttrande, enligt artikel 6 i protokoll nr 2.
18. Europaparlamentet föreslår, i linje med den politiska dialog som kommissionen inledde 2016, att man fullt ut ska utnyttja det system varigenom nationella parlament kan lämna konstruktiva förslag till kommissionen i syfte att positivt påverka den europeiska debatten och kommissionens initiativrätt. Parlamentet föreslår i detta hänseende att kommissionen skulle kunna ha möjlighet att antingen införliva sådana förslag eller att utfärda ett formellt svar där den understryker sina skäl till att inte acceptera förslagen. Parlamentet påpekar att ett sådant förfarande inte kan bestå av en initiativrätt, eller en rätt att upphäva eller ändra lagstiftning, eftersom det i så fall skulle undergräva ”unionsmetoden” och befogenhetsfördelningen mellan den nationella nivån och EU-nivån och därmed strida mot fördragen. Om det i framtiden skulle göras en översyn av fördragen rekommenderar parlamentet att rätten att ta initiativ till lagstiftning tilldelas Europaparlamentet, i dess egenskap av direkt företrädare för EU-medborgarna.

Att tillämpa rätten till information

19. Europaparlamentet bekräftar att artikel 12 i EU-fördraget och protokoll nr 1 ger de nationella parlamenten rätt att erhålla information direkt från EU-institutionerna.
20. Europaparlamentet betonar att de nationella parlamenten bättre skulle kunna hantera den information som sänds till dem, antingen genom systemet för tidig varning eller genom sin rätt till information, om Ipex-plattformen gavs status som en agora, eller ett forum, för en informell fortlöpande dialog dels mellan nationella parlament, dels mellan de nationella parlamenten och EU:s institutioner. Parlamentet föresätter sig därför att främja användningen av plattformen för att förstärka den politiska dialogen, och rekommenderar att de nationella parlamenten använder Ipex-plattformen i tid, så att den nationella granskningsmekanismen startar tidigt. Parlamentet rekommenderar att man använder Ipex som en kanal för det systematiska informationsutbytet och den tidiga signaleringen om subsidiaritetsproblem. Parlamentet ser möjligheten att utveckla Ipex som den viktigaste kanalen för kommunikation och överföring av relevanta dokument från EU-institutionerna till de nationella parlamenten och vice versa, och åtar sig i detta sammanhang att erbjuda hjälp till administrationen inom de nationella parlamenten om hur arbetet med plattformen går till. Parlamentet uppmuntrar dessutom till fler utbyten mellan institutionernas och de politiska gruppernas tjänstemän inom Europaparlamentets och de nationella parlamentens förvaltningar.

Att skapa bättre interinstitutionellt samarbete

21. Europaparlamentet noterar det befintliga samarbetet mellan Europaparlamentet och de nationella parlamenten i Cosac, i den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och inom ramen för artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen. Parlamentet betonar att detta samarbete bör utvecklas på grundval av principerna om samförstånd, informationsdelning och samråd, för att de nationella parlamenten ska kunna utöva kontroll över respektive regering och förvaltning.

22. Europaparlamentet upprepar att den nuvarande ramen för förbindelserna mellan unionen och de nationella parlamenten skulle kunna förenklas och harmoniseras för att bli mer effektiv och ändamålsenlig. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang en översyn av samarbetet mellan unionen och dess nationella parlament på befintliga plattformar och forum, i syfte att stärka dessa förbindelser och anpassa dem till de aktuella behoven. Parlamentet insisterar emellertid på en tydlig avgränsning av de nationella parlamentens och Europaparlamentets respektive beslutsbefogenheter, så att de förstnämnda utövar sin europeiska funktion på grundval av sina nationella författningar, i synnerhet genom att utöva kontroll över medlemmarna av de nationella regeringarna när de agerar som medlemmar i Europeiska rådet och rådet, vilket är den nivå där de har bäst förutsättningar för att granska lagstiftningsprocessen i EU. Parlamentet avvisar därför inrättande av gemensamma parlamentariska beslutsfattande organ, av skäl som har att göra med insyn, ansvarsskyldighet och handlingsförmåga.
23. Europaparlamentet påpekar att en förstärkning av den politiska och tekniska dialogen mellan parlamentsutskotten, både på nationell nivå och på EU-nivå, skulle vara ett mycket produktivt steg mot fullt interparlamentariskt samarbete. Parlamentet överväger möjligheten att anslå ytterligare medel för att uppnå detta mål och att använda videokonferenser när så är möjligt.
24. Europaparlamentet erkänner betydelsen av de interparlamentariska utskottssammanträden som fastställs i artiklarna 9 och 10 i protokoll nr 1. Parlamentet menar att ett bättre samarbete mellan institutionerna skulle kunna uppnås om de interparlamentariska utskottssammanträdena värderades högre av Europaparlamentets och de nationella parlamentens ledamöter, och om förberedelserna av mötena gjordes i mer nära samarbete.
25. Europaparlamentet rekommenderar att de nationella parlamenten involveras fullt ut i den fortlöpande utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Parlamentet anser att en sådan involvering bör främjas i nära samarbete med Europaparlamentet och med full respekt för de nationella konstitutionernas bestämmelser om säkerhets- och försvarspolitik, bland annat genom gemensamma interparlamentariska sammanträden mellan företrädare för de nationella parlamenten och ledamöter av Europaparlamentet och via politisk dialog mellan ett fullfjädrat utskott för säkerhet och försvar i Europaparlamentet och motsvarande nationella parlamentsutskott. Parlamentet noterar vilka möjligheter detta ger neutrala EU-medlemsstater att utöva konstruktiv granskning på det här området.
26. Europaparlamentet anser att en starkt politisk dialog och lagstiftningsdialog mellan och med de nationella parlamenten skulle främja uppfyllande av de mål som anges i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning.

o

o o

27. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.